

ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்

அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ ஸ்ரீ: ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஸங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஸ்ரீ ஜக³த்³கு³ரு க்³ரந்த²மாலா

॥ श्रीललितापञ्चरत्नम् ॥

ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்

ஸ்ரீ வாணவிலாஸ் பிரஸ்

ஸ்ரீரங்கம்.

1966

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तल्लैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाव्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वतैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्तास्ति लघुप्रबन्धानिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्भरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्वशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थैः समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதிகளின் அனுக்ரஹத்தினால் அமைக்கப்பட்ட அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதியின் முக்கிய நோக்கம் ஸ்ரீ பகவத்பாதாளின் க்ரந்தங்களை அநுவாதத்துடன் பிரசுரித்து குறைந்த விலையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்து ஆசார்யாளுடைய உபதேசங்களை எங்கும் பரவச் செய்வதே. இந்நோக்கத்துடன் பிரசுரிக்கப்படும் “ஸ்ரீ ஜகத்குரு க்ரந்தமாலா” வின் ‘ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்’ இது.

‘ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்’ பிராதஸ் ஸ்மரண ஸ்தோத்திரமாக அமைந்துள்ளது.

இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்களைத் தெரிந்து பக்தியுடன் பாராயணம் செய்வதால் ஸ்ரீ ஆசார்ய அநுக்ரஹத்துடன் எல்லா அபீஷ்டங்களையும் பெறலாம்.

K.V. சுப்பரத்னம்,

பொதுக் காரியதரிசி,
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி.

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ श्रीललितापञ्चरत्नम् ॥

ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[காலையில் விழிப்பு வந்தவுடன் முதல் கார்யமரக பகவானை தியானம் செய்ய வேண்டுமென்று சாஸ்திரமும் ஸம்பிரதாயமும் இருப்பதையனுஸரித்து சுத்த சைதன்யத்தை அனுஸந்தானம் செய்யக்கூடிய பரமஹம்ஸர்களுக்கு மூன்று சுலோகங்களை ஸ்ரீமத் ஆசார்யாள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறபடி மற்றவர்களுக்கு உபயோகப்படும்படியாய் பராசக்தியான லலிதாம்பிகையைப் பற்றி ஐந்து சுலோகங்கள் அனுக்ரஹம் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் முதல் சுலோகத்தில் அம்பிகையின் முகாரவிந்த ஸ்மரணமும் இரண்டாவதால் கராரவிந்த பஜனமும், மூன்றாவதால் பாதாரவிந்த வந்தனமும், நான்காவதால் பரதத்வானுஸந்தானமும், ஐந்தாவதால் நாம ஸங்கீர்த்தனமுமாக விதித்துவிட்டு இந்த ஸ்தோத்திரத்தை அதிகாலையில் சொல்வோருக்கு ஐஹிக ஆமுஷ்மிக சிரேயஸுகளையெல்லாம் பரதேவதை கொடுப்பாளென்ற உறுதியை கடைசியான ஆறாவது சுலோகத்தில் சொல்லி முடிக்கிறார். ஸ்ரீ பகவத்பாத ஸ்தோத்ரங்களில் இந்த ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம், மூன்று சுலோகங்களுள்ள ஆத்ம தத்வ விஷயக ஸ்தோத்ரம் இவ்விரண்டும் ப்ராதஸ்மரண ஸ்தோத்ரமாக அமைந்துள்ளன.]

प्रातः स्मरामि ललितावदनारविन्दं

बिम्बाधरं पृथुलमौक्तिकशोभिनासम् ।

आकर्णदीर्घनयनं मणिकुण्डलाढ्यं

मन्दस्मितं मृगमदोज्ज्वलफालदेशम् ॥ १ ॥

ப்ராத: ஸ்மராமி லலிதா வத³னரவிந்த³ம்

பி³ம்பா³த⁴ரம் ப்ருது²ல மௌக்திக ஸோபி⁴னாஸம் ।

ஆகர்ணதீ³ர்க⁴ நயனம் மணிகுண்ட³லாட்⁴யம்

மந்த³ஸ்மிதம் ம்ருக³மதோ³ஜ்ஜ்வல பா²லதே³ஸம் ॥ 1 ॥

बिम्ब

= கோவைப்பழம்போலுள்ள,

पि³म्प³

अधरं

= உதடுகளையுடையதும்,

अत⁴रम्

पृथुल

= பெரிதான,

प्ருது²ல

ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்

मौक्तिक	=	முத்தினால் செய்யப்பட்ட மூக்குத்தியினால்,
மௌக்திக		
शोभि	=	சோபிக்கிற,
शोभि		
शोभि		
नासं	=	மூக்கையுடையதும்,
நாஸம்		
आकर्ण	=	காதுவரை,
ஆகர்ண		
दीर्घ	=	நீண்ட,
தீர்க்		
नयनं	=	கண்களையுடையதும்,
நயனம்		
मणि	=	நவரத்னங்களால் செய்யப்பட்ட,
மணி		
कुण्डल	=	குண்டலங்களினால்,
குண்டல்		
आद्यं	=	மிகவும் சோபிக்கிறதும்,
ஆட்யம்		
मन्दस्मितं	=	புன்சிரிப்புடன் கூடியதும்,
மந்தஸ்மிதம்		
मृगमद	=	கஸ்தூரி திலகத்தினால்,
ம்ருகமத		
उज्ज्वल	=	மிகவும் பிரகாசிக்கிற,
உஜ்ஜ்வல		
फालदेशं	=	நெற்றி பிரதேசத்தோடு கூடியதுமான,
பாலதேஸம்		
ललिता	=	லலிதாதேவியினுடைய,
லலிதா		
वदन-अरविन्दं	=	முக பத்மத்தை,
வதன்-அரவிந்தம்		
प्रातः	=	காலையில்,
ப்ராத:		
स्मरामि	=	ஸ்மரிக்கிறேன்.
ஸ்மராமி		

தேவதைகளை முகத்திலிருந்து பாதம் வரை வர்ணிப்பது ஒரு கிரமம். பாதத்திலிருந்து முகம் வரை வர்ணிப்பது மற்றொரு கிரமம். இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் முதல்

கிரமம் கைக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பரதேவதையின் முகாரவிந்தத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அம்சத்தின் அழகையும் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் எடுத்துக்காட்டுகிறார். அவளுடைய முகம் தாமரை போல் பிரகாசிக்கிறது. அதிலுள்ள உதடுகள் கோவைப்பழம்போல் சிவந்திருக்கின்றன. அவள் நாசிகையில் உள்ள புல்லாக்கில் தொங்கும் பெரிய நல்முத்து பெரிய நல்முத்து பிரகாசமுள்ளது அவளுடைய கண்கள் காதுவரை நீண்டிருக்கின்றன. காதுகளிலும் நவரத்னங்கள் பதித்தகுண்டலங்களை தரிக்கிறாள். பக்தர்களிடத்தில் விசேஷ அனுக்ரஹபுத்தியுடன் புன்சிரிப்புடன் விளங்குகிறாள். நெற்றியில் இட்டிருக்கும் கஸ்தூரி திலகமானது மிகவும் பிரகாசிக்கிறது. இவ்விதமாக ஸ்வபாவ சோபையுடன் அலங்கார சோபையும் சேரும் போது அவளுடைய மூர்த்தி காலையில் ஸ்மரணம் செய்வதற்கு அதி ரமணியமாகவேயிருக்கும் என்பதைக் குறிக்கிறார்.

प्रातर्भजामि ललिताभुजकल्पवल्लीं

रत्नाङ्गुलीयलसद्ङ्गुलिपल्लवाद्याम् ।

माणिक्यहेमवलयङ्गदशोभमानां

¹पुण्ड्रेक्षुचापकुसुमेषुसृणीर्दधानाम् ॥ २ ॥

ப்ராதர் பஜாமி லலிதா புஜகல்பவல்லீம்

ரத்னாங்கு³லீய லஸத்³ங்கு³லி பல்லவாட்⁴யாம் ।

மாணிக்ய ஹேம வலயாங்க³த்³ ஸோப⁴மானாம்

புண்ட்³ரேக்ஷா சாப குஸுமேஷு ஸ்ருணீர்த³தா⁴னாம் ॥ 2 ॥

¹ ‘पाशेक्षुचाप’ ‘पाशेक्षुचाप’ என்று பாடம் இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

रत्न	=	ரத்னங்கள் பதித்த,
रत्न		
अङ्गुलीय	=	மோதிரங்களால்,
अङ्गुलीय		
लसत्	=	பிரகாசிக்கிற,
लसत्		
अङ्गुलि	=	விரல்களாகிற,
अङ्गुलि		
पल्लव	=	துளிர்களால்,
पल्लव		
आद्यां	=	சோபிக்கிறதும்,
आद्यां		
माणिक्य	=	மாணிக்கம்,
माणिक्य		

ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்

हेम	=	தங்கம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட,
हेम		
वलय	=	வளையல்கள்,
वलय		
अङ्गद	=	தோள்வளைகள் இவைகளுடன்,
अङ्क ^३ त ^३		
शोभमानां	=	சோபிக்கிறதும்,
शोभमानां		
पुण्ड्र-इक्षु	=	வெள்ளைக் கரும்பு ஆகிற,
पुण्ड्र-इक्षु		
चाप	=	வில்,
चाप		
कुसुम	=	புஷ்பமாகிற,
कुसुम		
इषु	=	அம்பு,
इषु		
सृणीः	=	அங்குசம் இவைகளை,
सृणीः		
दधानां	=	தரித்துக்கொண்டிருக்கிறதுமான,
दधानां		
ललिता	=	லலிதாம்பிகையின்,
ललिता		
भुज	=	புஜமாகிற,
भुज		
कल्पवल्लीं	=	கல்பகக்கொடியை,
कल्पवल्लीं		
प्रातः	=	காலையில்,
प्रातः		
भजामि	=	பஜிக்க.
भजामि		

தேவியையண்டினவர்களுக்கு வேண்டிய அபீஷ்டங்களை யெல்லாம் கொடுத்த ருளுவதற்கு அவள் ஸித்தமாயிருப்பதினால் அவளுடைய புஜம் கேட்டதையெல்லாம் கொடுக்கும் கல்பலதை போலிருப்பதாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கொடியில் தோன்றிப்பிரகாசிக்கும் துளிர்கள் தான் ரத்னங்கள் பதித்த மோதிரங்களுடன் கூடின மிருதுவான விரல்கள். அப்புஜங்களில் மணிக்கட்டுப் பிரதேசத்தில் வளையல்களும் தோள்பக்கம் தோள் வளைகளும் மாணிக்கம் இழைத்த தங்கத்தில் செய்ததாக பிரகாசிக்கின்றன. அவளுடைய கைகளில் ஒன்றில் கரும்பு வில்லையும்

மற்றொன்றில் புஷ்பபாணத்தையும் மற்றொன்றில் அங்குசத்தையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான். இங்கே சொல்லவில்லையானாலும் நான்காவது கையிலுள்ள பாசத்தையும் சேர்த்து கொள்ளவேண்டும். அந்த பாசம் என்பது ராகஸ்வரூபமென்றும், அங்குசமென்பது கோபஸ்வரூபமென்றும், மனஸே கரும்புவில் என்றும், தன்மாத்திரைகள் என்ற ஸூக்ஷ்ம பூதங்களே அம்புகள் என்றும், லலிதா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (2)

प्रातर्नमामि ललिताचरणारविन्दं

भक्तेष्टदाननिरतं भवसिन्धुपोतम् ।

पद्मासनादिसुरनायकपूजनीयं

पद्माङ्कुशध्वज सुदर्शनलाञ्छनाढ्यम् ॥ ३ ॥

ப்ராதர் நமாமி லலிதாசரணரவிந்தம்

பக்தேஷ்டதாந நிரதம் பவஸிந்துபோதம் ।

பத்மாஸநாதி ஸுரநாயக பூஜனீயம்

பத்மாஙங்குஸ த்வஜ ஸுதர்ஸனலாஞ்சனாடியம் ॥ 3 ॥

भक्त	=	பக்தர்களால்,
प'क्त		
इष्ट	=	விரும்பப்படுவதையெல்லாம்,
இஷ்ட		
दान	=	கொடுப்பதில்,
தாந		
निरतं	=	எப்பொழுதும் ஈடுபட்டதாகவும்,
நிரதம்		
भव	=	ஸம்ஸாரமாகிற,
பவ		
सिन्धु	=	ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதற்கு,
ஸிந்து		
पोतं	=	ஓடமாகவும்,
போதம்		
पद्मासन	=	தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரஹ்மா,
பத்மாஸன		
आदि	=	முதலான,
ஆதி		
सुरनायक	=	தேவ சிரேஷ்டர்களால்,
ஸுரநாயக		

ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்

पूजनीयं	=	பூஜிக்கத்தக்கதாகவும்
पूजन्यम्		
पद्मा	=	பத்மம்,
पद्मा		
अंकुश	=	அங்குசம்,
अङ्गुल		
ध्वज	=	த்வஜம்,
ध्वज		
सुदर्शन	=	சக்கிரம் இவைகளாகிய,
सुदर्शन		
सुतर्पण	=	ரேகைகளுடன்,
लाञ्छन		
लाञ्छन	=	நிறைந்துபிரகாசிக்கிறதாகவும் உள்ள,
आढ्यं		
आढ्यं		
आढ्यं	=	லலிதாதேவியின்,
ललिता		
ललिता	=	பாதங்களாகிற,
चरण		
चरण	=	தாமரையை,
सरण		
अरविन्दं	=	காலையில்,
अरविन्दं		
अरविन्दं	=	நமஸ்கரிக்கிறேன்.
प्रातः		
प्रातः		
प्रामि		
प्रामि		
नमामि		
नमामि		

அம்பிகையின் பாதாரவிந்தத்தைஸேவிக்கும் பக்தர்களுடைய ஸகலவிதமான ஜஹிக ஆமுஷ்மிக சிரேயஸுகளையும் கொடுக்க அவளுக்கு முடியுமென்பது மாத்திரமில்லை. ஸம்ஸாரக்கடலையே தாண்டிவைத்து மோகூ பதவியைக் கொடுக்க வல்ல மையுள்ளது அப்பாத ஸேவை. ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா பிரஹ்மா முதல் ஸகல தேவர்களும் அவளுடைய பாதத்தை பூஜித்து வருகிறார்கள். அவளே ஸர்வோத்தமையான தேவதை என்று காட்டக்கூடிய ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணங்கள் அவள் பாதத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. பத்மரேகை, அங்குசரேகை, த்வஜரேகை, சக்கிர ரேகை யெல்லாம் அங்கு விளங்குகின்றன. (3)

இவ்விதமாக பரதேவதையின் உபாஸ்யமான ரூபத்தை மூன்று சுலோகங்களால் வர்ணித்துவிட்டு அவளுடைய தாத்விக ஸ்வரூபத்தை மேலால் காட்டுகிறார்:-

प्रातः स्तुवे परशिवां ललितां भवानीं
त्रयन्तवेद्यविभवां करुणानवद्याम् ।

विश्वस्य सृष्टिविलयस्थितिहेतुभूतां
विद्येश्वरीं निगमवाङ्मनसातिदूराम् ॥ ४ ॥

ப்ராத: ஸ்துவே பரஸிவாம் லலிதாம் ப⁴வானீம்
த்ரய்யந்தவேத்யவிப⁴வாம் கருணானவத்யாம் ।
விஸ்வஸ்ய ஸ்ருஷ்டி விலய ஸ்தி³தி ஹேது பூ⁴தாம்
வித்யேஸ்வரீம் நிக³ம வாங்மனஸாதிதூ³ராம் ॥ 4 ॥

पर	=	ஸர்வோத்தகிருஷ்டமான,
पर		
शिवां	=	மங்களஸ்வரூபினியாயும்,
शिवाम्		
भवानीं	=	பரமேசுவரருடைய பத்னியாயும்,
प ⁴ वानीम्		
त्रयन्त	=	வேதங்களின் கடைசி பாகங்களாகிய
त्त्रय्यन्त		உபநிஷத்துக்களாலேயே,
वेद्य	=	அறியக்கூடிய,
वेद्य		
विभवां	=	மஹிமையுடையவளாயும்,
विप ⁴ वाम्		
करुणा	=	கருணையில்,
क ³ रुणा		
अनवद्यां	=	எவ்வித குறையும் சொல்ல முடியாதவளாயும்,
अनवद ³ याम्		
विश्वस्य	=	பிரபஞ்சத்தினுடைய,
विश्वस्य		
विलय	=	உத்பத்தி,
विलय		
स्थिति	=	லயம்,
स्थिति		
हेतुभूतां	=	இருப்பு இவைகளுக்கு,
हेतुभूतां		
पू ⁴ ताम्	=	காரணமாக இருக்கிறவளாயும்,
विद्या	=	ஸகல வித்யைகளுக்கும்,

ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்

வித் ³ யா		
ईश्वरी	=	அதிதேவதையாயும்,
ऋग्वर्गम्		
निगम	=	வேதங்களுக்கும்,
निक ³ म		
वाक्	=	வாக்குக்கும்,
वाक्		
मनस	=	மனஸிற்கும்,
मनस		
अतिदूरां	=	எட்டாமல் வெகு தூரத்தில் இருப்பவளாயும் உள்ள,
अतिदूरां		
ललितां	=	லலிதாம்பிகையை,
ललितां		
प्रातः	=	காலையில்,
प्रातः		
स्तुवे	=	ஸ்துதி செய்கிறேன்.
स्तुवे		
स्तुवे		

பராசக்தியான லலிதாம்பிகையை பரப்ரஹ்ம மஹிஷியென்று வேறு இடத்தில் வர்ணித்திருக்கிறதை அனுஸரித்து இங்கே காமேசுவரர் என்ற அவஸரத்தில் பரமசிவனின் பத்னியென்ற முறையில் பரசிவை என்று சொல்லப்படுகிறார். ஸர்வமங்களா என்றும் அவளுக்குப்பெயர் உண்டு. அவளுடைய மாஹாத்மயத்தை பிரத்யக்ஷம் அனுமானம் முதலிய லௌகிக பிரமாணங்கள் மூலமாய் அறியமுடியாது. உபநிஷத்துக்கள் மூலமாயும் ஸாக்ஷாத்தாக அறியமுடியாமல் போனாலும் இது இல்லை இது இல்லை யென்று மற்றவையெல்லாம் தள்ளி ஒருவாறு அறிந்து கொள்ளலாம். ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்வது பிரஹ்மா, ஸம்ரக்ஷிப்பது விஷ்ணு, உபஸம்ஹரிப்பது ருத்ரர், என்று ஸாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறபோதிலும் இந்த அம்பிகை தான் அந்த தேவதைகளுக்கு சக்தியைக் கொடுப்பதால் வாஸ்தவத்தில் இவளே ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ப்ரளயகாரணமாகிறார். சுத்த ப்ரஹ்ம சைதன்யத்தை அறிவிக்கும் பிரஹ்ம வித்யையோ, மற்றும் வேறு விஷயங்களை அறிவிக்கும் ரிக்வேதாதி ஸகல அபரவித்யைகளோ எல்லாவற்றிற்கும் ஞானஸ்வரூபினியான இவளே அதிதேவதை. அவளுடைய ஸ்வரூபத்தை நேர் முகமாகச் சொல்வதற்கு வேதமே சக்தியற்றிருக்கையில் லௌகிகமான வாக்கோ மனஸோ எப்படி அதை எட்டமுடியும்? எட்டமுடியாமல் போனாலும் அவளுடைய அபாரமான கருணையை நாம் ஸம்பாதித்துக் கொண்டு கேஷமத்தை அடையலாம். ஸ்தோத்ரம் செய்ய சக்தியற்று தியானம் செய்ய முடியாமல் இருந்தாலும்கூட அவளுடைய பிரஸித்தமான நாமாக்களை உச்சரிக்கலாமே என்று அடுத்தசுலோகத்தில் அந்த ஸாதனத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

(4)

प्रातर्वदामि ललिते तत्र पुण्यनाम

कामेश्वरीति कमलेति महेश्वरीति ।

श्रीशांभवीति जगतां जननी परेति

वाग्देवतेति वचसा त्रिपुरेश्वरीति ॥ ५ ॥

ப்ராதர் வதா^{ம்}மி லலிதே தத்ர புண்யநாம

காமேஸ்வரீதி கமலேதி மஹேஸ்வரீதி ।

ஸ்ரீ ஸாம்ப^{வீ}தி ஜக^{ம்}தாம் ஜனனீ பரேதி

வாக்^{தே}வதேதி வசஸா த்ரிபுரேஸ்வரீதி ॥ 5 ॥

कामेश्वरी	=	காமேசுவரருக்கு பத்னியாக காமேசுவரீ,
कामेश्वरीति	=	என்றும்,
इति	=	என்றும்,
कमला	=	ஹ்ருதயகமலத்தில் வீற்றிருக்கும்
कमला	=	மஹாலக்ஷ்மி யென்ற முறையில் கமலா,
इति	=	என்றும்,
इति	=	மஹேசுவரருடைய சக்தி யென்ற
महेश्वरी	=	பாவனையில் மஹேசுவரி,
महेश्वरीति	=	என்றும்,
इति	=	ஸர்வைசுவர்யமும் பொருந்திய சம்பவின்
श्रीशांभवी	=	சக்தியென்ற முறையில் ஸ்ரீசாம்பவீ,
श्रीशाम्भवीति	=	என்றும்,
इति	=	ஸகல உலகங்களையும் உண்டுபண்ணின,
जगतां	=	உத்தமமான,
जगतां	=	தாயார்,
जननी	=	என்றும்,
इति	=	என்றும்,
इति	=	ப்ரஹ்மாவின் சக்திருபிணி யென்ற முறையில்
वाग्देवता	=	மஹா ஸரஸ்வதியான வாக்குக ளுக்கெல்லாம்
वाग्देवता	=	அதிதேவதை,

ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்

इति	=	என்றும்,
इति त्रिपुरेश्वरी	=	முப்புரங்களையும் ஸம்ஹரித்த பரமசிவனின்
त्रिपुरेश्वरी इति	=	சக்தி என்ற காரணத்தினால் த்ரிபுரேச்வரி,
इति ललिते	=	என்றும்,
ललिते तव	=	ஹே லலிதே,
तव तव	=	உன்னுடைய,
तव पुण्यनाम	=	புண்யமான நாமாவை,
पुण्यनाम वचसा	=	வாக்கினால்,
वचसा वससा	=	காலையில்,
वससा प्रातः	=	சொல்கிறேன்.
प्रातः वदामि	=	
वदामि वतामि	=	

பரதத்வத்தின் சக்தியான மாயை ஒன்றாகவேயிருந்த போதிலும் ஸத்வ - ரஜஸ்.தமோ குணங்களில் தாரதம்யம் ஏற்படும் போது அவளே துர்க்கா, லக்ஷ்மீ, ஸரஸ்வதியாகத் தனித்தனியாக தோற்றமளிக்கிறாள். அவ்வொவ்வொரு அம்சத்திலும் ஒவ்வொரு ஸமயம் தனித்தனி அவஸரங்களில் தனித்தனி அவாந்தர சக்திகளை ஆவிர்பாவம் செய்யும்போது அவளுக்கே தனித்தனி ரூபங்களும் நாமங்களும் ஏற்படுகின்றன. அவளுடைய சக்தி எப்படி அனந்தமோ அதேமாதிரி அவள் ரூபங்களும் அனந்தமேயாகும். அப்படியே நாமங்களும் அனந்தமேயாகும். அவைகளில் எதை வாக்கினால் உச்சரித்தாலும் அம்பிகையையே ஸ்தோத்திரம் செய்ததாக ஆகுமானதினால் சில முக்கிய நாமாக்கள் மாத்திரம் இந்த சுலோகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன, ஸர்வ ஜகந்நியந்தாககளாயும் காரணேசர்களாகவும் சொல்லப்படுகிற பிரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரர் ஆகிய திரிமூர்த்திகளும் தங்கள் தங்கள் செயல்களை செய்து வருகிறார்களென்பதும் பராசக்தியான இவளுடைய ஸஹாயத்தினால்தான் என்பதே முக்கிய தாத்பர்யம். (5)

இவ்விதமாக ரத்னங்கள் போலமைந்த ஐந்து சுலோகங்களையும் அனுஸந்தானம் செய்வதால் ஏற்படக்கூடிய மஹத்தான பலனை கடைசி சுலோகத்தில் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்: -

यः श्लोकपञ्चकमिदं ललिताम्बिकायाः

सौभाग्यदं सुललितं पठति प्रभाते ।

तस्मै ददाति ललिता झटिति प्रसन्ना

विद्यां श्रियं विमलसौख्यमनन्तकीर्तिम् ॥ ६ ॥

ய: ஸ்லோக பஞ்சகமித^{ம்} லலிதாம்பி^{க்}காயா:

ஸௌபா^{க்}யத^{ம்} ஸுலலிதம் பட^{த்}தி ப்ரபா^{த்}தே ।

தஸ்மை த^{த்}தா^{த்}தி லலிதா ஜ^{டி}தி ப்ரஸன்னா

வித்^யயாம் ஸ்ரியம் விமலஸௌக்^யமனந்த கீர்திம் ॥ 6 ॥

सु-ललितं	=	மிக லலிதமாக அமைந்து,
सु-ललितम्		
सौभाग्यदं	=	உத்தமமான பாக்யத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய,
सुललितम्		
इदं	=	இந்த,
इत ^{ம்}		
ललिताम्बिकायाः	=	லலிதா அம்பிகை விஷயமான,
ललिताम्बिकायाः		
श्लोकपञ्चकं	=	ஐந்து சுலோகங்களையும்,
स्लोकपञ्चकम्		
यः	=	எவன்,
यः		
प्रभाते	=	பொழுது விடியும் போது,
प्रभाते		
पठति	=	சொல்கிறானே,
पठति		
पट ^{த்} தி		
तस्मै	=	அவனுக்கு,
तस्मै		
तस्मै		
ललिता	=	லலிதாதேவியானவள்,
ललिता		
झटिति	=	உடனே,
झटिति		
प्रसन्ना	=	பிரஸன்னையாகி,
प्रसन्ना		
प्रसन्ना		
विद्यां	=	வித்யையையும்,
विद्यां		
विद्य ^ய யாம்		

ஸ்ரீ லலிதா பஞ்சரத்னம்

ஸ்ரீயம்	=	ஸம்பத்தையும்,
ஸ்ரீயம் विमलसौख्यं	=	துக்கம் கலக்காத சுத்தமான ஸுகமென்ற
விமலஸௌக்'யம்		மோக்ஷ பதவியையும்,
अनन्तकीर्तिम्	=	எல்லையற்ற கீர்த்தியையும்,
அனந்தகீர்திம்		
ददाति	=	கொடுக்கிறாள்.
த ³ தா ³ தி		

ஸகலவிதமான புருஷார்த்தங்களையும் அம்பிகை கொடுப்பதற்கு ஸித்தமாயி ருந்தபோதிலும் முன்சொன்ன ரீதியாய் கல்பகலதைபோல பக்தர்கள் எது எதை அபேக்ஷிக்கிறார்களோ அதையேதான் அவள் கொடுப்பாள். அம்பிகையை ஆராதிப்ப வர்களுடைய பலவித வாஸனைகளுக்குத் தக்கபடியே அவர்களுடைய அபேக்ஷை களும் இருக்குமாதலால் பலவிதமாக பலனை சொல்லும்படி ஏற்படுகிறது. அல்பமான எவ்வித பலனிலும் அபேக்ஷையில்லாமல் நித்யஸுகத்தையே அபேக்ஷிக்கும் பக்தருக்கு அதையும் கொடுக்க அவள் ஸித்தமாயிருக்கிறாள். அதனாலேயே அவளு க்கு புக்தி முக்தி ப்ரதாயினீ என்ற பெயரும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஸர்வலோக ஜனனி யான அம்பிகையிடம் அல்ப பலனை அபேக்ஷிப்பது உசிதமில்லை யென்பதே ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரின் தாத்பர்யம். இந்த சுலோகத்தில் "எவன்" என்று பும்லிங்கசப்தம் உபயோகித்தபோதிலும் அது "எவள்" என்பதற்கும் உபலக்ஷணமாகும் அப்பொழுது "ஸௌபாக்யதம்" என்ற பதமானது "பர்த்தாவின் விசேஷ அபிமானத்திற்குப் பாத்திரமாகி தீர்க்கமான ஸௌமங்கல்யத்தை கொடுக்கக் கூடியது" என்று அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம்.

(6)

லலிதா பஞ்சரத்னம் முற்றும்.